

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 978

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 17 ianuarie 1969
4 pag. 25 bani

ÎNTREAGA ȚARĂ SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

Săptămîna aceasta, în întreaga țară a fost de-
clanșată campania electorală pentru alegerile de
deputați în Marea Adunare Națională, în consiliile
populare județene, municipale, orașenești și comu-
nale, care vor avea loc la 2 martie 1969.

Alegerile din acest an se desfășoară într-o pe-
riodă de intensă activitate creatoare pentru edifi-
carea României socialiste, la care participă cu elan
întregul nostru popor. Realizări remarcabile s-au
înscris pe agenda anului încheiat și altele noi se în-
trezesc pentru etapa care urmează, dovedind jus-
tetea liniei directoare și a sarcinilor de o deose-
bită importanță istorică trasate de Congresul al
III-lea. Anul 1969, an hotărîtor al cinci-
zecei în atmosfera marilor întreceri în
date colectivele de oameni ai muncii
urle economiei naționale, științei și
învățămîntului cunoaște și el o radicală
mare a Directivelor Plenarei C.C. al
P.C.R. din aprilie 1968 și a noii Legi de învățămînt
care stabilește o politică permanentă de dezvoltare
și perfecționare a învățămîntului de toate gra-
durile și staturii noastre deplin eforturi susținu-
te asigurarea celor mai bune condiții de
învățare și tineretului. Slujitorii școlii,
întrucît se bucură de o înaltă apreciere, răs-
pândindu-se în sprijinul și eforturilor lor în
cauza nobilă de educare a tinerii generații.

În actuala etapă a societății noastre,
schimbările în structura sa socială, campania elec-
torală este organizată sub conducerea Partidului
Comunist Român de către Frontul Unității Social-
iste, organism politic permanent care unește într-o
puternică familie toate forțele poporului român și
ale naționalităților conlocuitoare, pe reprezentanții
tuturor organizațiilor de masă și obștești în munca
și lupta perseverentă pentru desăvîșirea operei de
construire a socialismului, pentru progresul con-
tinuu, material și spiritual, al poporului nostru. În
alegeri, Frontul Unității Socialiste se prezintă cu
un bogat și înfloritor program de dezvoltare mul-
tilaterală a țării, de ridicare a nivelului de trai al
întregului popor. Alegerea reprezentanților poporu-
lui în forul suprem al țării și în organele locale ale
puterii și administrației de stat este încă o dovadă
a profundului democratism al orînduirii noastre so-
cialiste, orînduire care pune pe seafă în milie
elasei muncitoare aliată cu țărînimă.

De luni, pe tot cuprînsul țării au loc entuziaste
întîlniri pentru propunerea de candidați ai Fron-
tului Unității Socialiste. Ca expresie a încrederii
neabătute a întregului popor față de conducătorul
său încercat în opera de construcție socialistă,
Partidului Comunist Român, printre primii candidați
în alegerile de la 2 martie au fost propuși membrii
Prezidiului Permanent, al Comitetului Executiv al
C.C. al P.C.R. și alți conducători ai partidului și
statului nostru. Într-o înflăcărată adunare care a
avut loc la uzinele „23 August” a fost propus can-
didat în circumscripția electorală nr. 1 din Capitală
pentru alegerile de deputați în Marea Adunare
Națională tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, se-
cretar general al Comitetului Central al Partidului
Comunist Român, președintele Consiliului de Stat,
președintele Consiliului Național al Frontului
Unității Socialiste. De asemenea, în numeroase adu-
nări care s-au desfășurat pînă în prezent în țară au
fost propuși drept candidați muncitori, țărani, in-
telectuali, oameni ai muncii din rîndurile național-
ităților conlocuitoare, care se bucură de un bine-
meritat prestigiu pentru contribuția lor la construcția
socialistă, la împlinirea sarcinilor trasate de partid.
Ne mîndrim că în rîndul celor propuși drept can-
didați ai Frontului Unității Socialiste se întînesc nu-
meroși educatori.

În zilele care vor urma, în atmosfera efervescentă
caracteristică acestor mari evenimente, toți cetățe-
nii patriei noastre vor participa la dezbaterile pro-
blemelor cetățenești, își vor spune părerea asupra
circumstanțelor obștești, vor face propuneri priv-
ind îmbunătățirea vieții sociale. Ceea ce caracte-
rizează activitatea în aceste zile este participarea
largă, entuziastă a întregului popor la traducerea
în viață a mărețului program trasat de partid pen-
tru înflorirea patriei noastre.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, slujitorii
școlii, participînd activ la toate manifestările din
cadru campaniei electorale, își exprimă sprijinul
neclintit față de însușitorii țării înscrise pe
steagul partidului, își afirmă hotărîrea de a marca
această perioadă premergătoare alegerilor prin noi
și prețioase succese în muncă, în marea operă de
edificare a României socialiste.

La Institutul politehnic din Timișoara a fost realizat un aparat pentru verificarea după program a însușirii cunoștințelor. Aparatul a fost realizat de un colectiv al Facultății de electrotehnică

PROBLEMELOR ȘCOLII — SOLUȚII PROSPECTIVE REALISTE

Orice lucrare teoretică valoroasă
din domeniul pedagogiei este și va
rămîne utilă nu numai pentru
perfectarea culturii pedagogice a
cadrelor didactice — și deci, în
mod indirect, pentru perfecționarea
procesului instructiv-educativ — ci
și ca suport al cercetărilor aplica-
tive. Restructurarea conținutului în-
vățămîntului și a tehnicii didactice
nu se poate înfăptui fără sprijinul
unei teorii pedagogice-filozofice cu
înalt grad de generalizare, care
operează sinteze cuprinzătoare și
deschide perspective. Dar restruc-
turarea învățămîntului nu se re-
duce la elaborarea și propagarea
unor teze teoretice, oricît de con-
vingătoare și de avansate ar fi ele.
Transformările pe care le cunoșc
și vor trebui să le cunoască insti-
tutiile de învățămînt, în spiritul
Directivelor C.C. al P.C.R. și pe
baza Legii învățămîntului, presu-
pune soluționarea științifică a unei
multitudini de probleme concrete și
acestea trebuie prompt depistate,
judecîndu-se ierarhic potrivit impor-
tanței lor și apoi cuprinse într-un
program de lucru, pentru a primi
răspunsuri.

Nicodată în istoria învățămîntu-
lui problemele noi nu s-au impus
cu atîta insistență și nicodată cer-
cetările aplicative nu au fost atît
de necesare și de prețioase. Dacă
învățămîntul a devenit una dintre
cele mai rentabile investiții ale
lunii contemporane și dacă, prin
calitatea sa și prin capacitatea de

a progresa în ritmul impus de
știința contemporană, reprezintă
un factor cu rol decisiv în progre-
sul științific, tehnic și spiritual al
societății, atunci soluțiile moderne
și eficiente oferite cu promptitu-
dine întrebărilor școlii sînt de o
înestimabilă valoare. Nu mai pu-
tăm crede în teza, susținută cu
oarecare succes în trecut, dar din
ce în ce mai puțin în zilele noas-
tre, că adevărata noblete a muncii
de cercetare ar rezida în investiga-
ția întreprinsă fără scopuri imedia-
te bine precizate și că proce-
părilor „aplicative” nu sînt potri-
vite spiritelor creatoare. De fapt,
ingeniozitatea și forța creației
științifice se vădesc în primul rînd
și cu toată tăria în definirea pro-
blemelor deschise și în scrutarea
finalizării cercetărilor. A întrevi-
dea, oricînd este posibil și cît mai
exact, modificările pe care o cere-
tarea încheiată cu succes le va a-
duce în planul practicii școlare în-
seamnă a privi foarte departe și a
ști foarte multe lucruri esențiale.
Așa încît orientarea aplicativă nu
este, cum s-ar putea crede, caracte-
ristică inteligentelor limitate, ci
dimpotrivă, spiritelor profunde și
multilaterale înzestrate. O soluție
modernă și eficientă este totdea-
una, chiar și atunci cînd aria apli-
cării ei este limitată, rezultatul u-
nei activități intelectuale complexe
și viguroase, cutezătoare în raport
cu viitorul și realistă față de cere-
rile prezentului. Cît timp un cer-

cetător nu-și reprezintă cu destulă
exactitate finalul și finalizarea
muncii sale el nu poate avea sigura-
ranță în determinarea tehnicii de
cercetare și în descoperirea solu-
ției optime.
Prin planul de cercetare elaborat
pentru anul care a început și pen-
tru anul viitor Institutul de științe
pedagogice întreprinde un insis-
tent efort pentru soluționarea unui
grup de probleme școlare impor-
tante. Colectivul de conducere a
acordat toată atenția indicațiilor de
partid care cer cercetări științifi-
ce să-și stabilească obiective pre-
cise și bine alese, să caute modali-
tăți de scurtare a duratei investi-
gațiilor și să se intereseze de valo-
rificarea rezultatelor — deci, în ca-
zul nostru, de introducerea în pla-
nul practicii școlare a soluțiilor
descoperite și verificate.

Accelerarea finalizării cercetări-
lor pedagogice angajează direct
cadrele didactice, nu numai fiindcă
prin intermediul lor noutățile știin-
țifice vor putea pătrunde în fierea
școlii, ci și datorită faptului că,
prin experiența și ingeniozitatea
lor, învățătorii și profesorii pot
contribui ei înșiși la scurtarea du-
ratei unor cercetări. Au început să

Conf. univ.
dr. GEORGE VAIDEANU
directorul Institutului de științe
pedagogice

(Continuare în pag. a 2-a)

CONVINGERILE OAMENILOR ȘCOLII

În ultimele două-trei luni au avut
loc, în aproape toate județele, dife-
rite reuniuni ale cadrelor didactice
din învățămîntul de cultură gene-
rală, de specialitate, profesional și
tehnic, reuniuni în cadrul cărora
educatoarele, învățătorii, profesorii, in-
ginierii, miștrii au analizat, în spi-
ritul unei înalte exigențe, probleme
importante ale învățămîntului de
stat și modalitățile concrete de în-
făptuire a directivelor partidului cu
privire la continua dezvoltare și per-
fecționare a învățămîntului.

Stabilirea cu exactitate de către
partid a locului și rolului de frunte
al școlii românești în ansamblul fac-
torilor care contribuie la instruirea
și educarea tinerilor generații din
patria noastră îi conferă acesteia
și slujitorilor ei atribuție dintr-
cei mai valoroase și subliniază, în ace-
lasi timp, îndatoririle multiple și es-
sențiale ce-i revin.

„Comitetul Central al partidului
și guvernul țării — sublinia tovarășul
Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea ro-
silită la Consfătuirea pe țară a U-
niunii Tineretului Comunist din fe-
bruarie 1968 — sînt convinse că și
în viitor corpul didactic, intelectua-

litatea noastră își vor îndeplini cu
cea mai mare răspundere misiunea
ce le revine, că vor face totul pentru
a răspunde cu cinste înaltelor înde-
atoriri ce le au față de patrie, față de
popor.
Iată de ce — arăta tovarășul
Nicolae Ceaușescu în continuare —
partidul și guvernul consideră că
rolul principal, în condițiile actuale,
în formarea și educarea tinerei
generații revine școlii...”

La fel cu toți oamenii ai muncii, ca-
drelor didactice identificate în Partidul
Comunist Român autoritatea su-
premă în viața națiunii noastre so-
cialiste, forța politică și socială cea
mai înaltă pe care se sprijină cu
încredere tot ceea ce e mai valoros
în sinul societății noastre, port-dra-
pelul celor mai înălțătoare idealuri
contemporane ale poporului român.

Cadrelor cuvînte de mulțumire pen-
tru grija deosebită pe care o poartă
partidul școlii, personalului didac-
tic, împlinite cu acele simple cu-
vînte exprimate cu sobrietate și e-
motie la adresa partidului, a virtuti-
lor sale de conducător și constituit
nota dominantă, olăturii de caracte-
terul de lucru, a tuturor întrunirilor

cadrelor didactice prilejuate de or-
ganizarea cercurilor pedagogice tri-
mestriale, a conferințelor județene
pentru alegerea delegaților la Confe-
rința Națională a cadrelor didactice,
a miilor de acunări din școli ocazio-
nate de aplicarea noului sistem de
scolarizare a personalului din învățămînt
de toate gradele.
Nenumărați vorbitori au subliniat
caracterul de program de activitate
al Directivelor Comitetului Central
al Partidului Comunist Român priv-
ind dezvoltarea învățămîntului în
Republica Socialistă Romînia apro-
bate de Plenara C.C. al P.C.R. din
22—25 aprilie 1968, obligativitatea
înfăptuirii lor de către cadrele di-
dactice ca premisă a succeselor de
azi și de mine ale școlii românești.
Zecile de mii de educatoarele, învătă-
tori și profesori din țara noastră
și-au însușit și trăiesc organic ideile
nobile ale politicii partidului și
și-au făcut un tel al vieții lor din a
realiza întocmai ceea ce Partidul Co-
munist Român ne cere nouă tuturor.

Un venerabil profesor de la Plo-
iești spunea într-o adunare: „Discu-
tăm aici, între oameni care servesc
partidul cu hotărîre și devoțiune,
care, prin calitățile lor personale,
prin activitatea și gîndirea lor se
găsesc în primele rînduri ale celor
ce plămădesc destinele de azi și de
mine ale acestei minunate țări, pa-
trii noastre, Republica Socialistă
Romînia”. La Bistrița-Năsăud ci-
neava arăta: „Nu avem timp pentru
retrospectivă decît în măsura în care
ea servește mersului nostru înainte.
Vom apela mai puțin la istoria scrisă
și mai mult la cea care urmează a
se scrie, aceasta fiindcă istoria de
azi și cea viitoare o realizăm noi
sub conducerea partidului și tot sub
conducerea lui o vom scrie, glorio-
asă și eroică, asemenea zilelor pe
care le trăim...”

Întreaga noastră activitate se des-
fășoară cu sentimentul declarat al
dragostei față de patrie și partid.
Pentru noi, cadrele didactice, ca și
pentru toți oamenii muncii din țara
noastră, nu există tel mai înalt și
mai nobil decît acela de a servi fără
rezerve idealurile stabilite de par-
tid: propășirea patriei noastre pe
drumul luminos al socialismului și
comunismului.

Pornind de la premisa că politica
Partidului Comunist Român este iz-

- Educația profesională în liceele de specialitate și modalitățile realizării ei — pag. 2
- Suprasolicitare, diversificare, profil — pag. 3
- Clasa și colectivul de elevi — pag. 3
- Colocviul „Educația și dezvoltarea economică, științifică și socială” — pag. 4

Consfătuire cu învățătorii

La 13 ianuarie a.c. a avut loc la
Ministerul Învățămîntului o con-
sfătuire de lucru în legătură cu
rezultatele experimentului privind
sistemul de scriere verticală sim-
plificată și cu unele probleme ale
predării la clasele I—IV. Au parti-
cipat un număr de peste 60 de în-
vățători care în anii școlari trecuți
au experimentat scrierea verticală
simplificată, precum și reprezen-
tanți ai Institutului de științe pe-
dagogice, ai Editurii didactice și
pedagogice, ai presei pedagogice. La
consfătuire a participat de aseme-
nea prof. dr. Florica Bagdasar, ini-
țiatoarea experimentului privind
scrierea verticală simplificată.
După ce numeroși participanți
și-au prezentat opiniile cu privire
la programele și manualele folosite
în prezent la clasele I—IV, precum
și rezultatele obținute în experi-

mentul privind introducerea siste-
mului scrierii verticale simplificate,
conf. univ. Traian Pop, adjunct al
ministrului Învățămîntului, a vorbit
despre preocupările actuale ale
ministerului cu privire la ridica-
rea nivelului întregii activități ce
se desfășoară la clasele I—IV,
despre extinderea experimentului
privind scrierea verticală în anul
școlar 1969-1970, precum și despre
organizarea unui experiment priv-
ind scrierea oblică simplificată, în
cadru ansamblului de măsuri care
au ca scop perfecționarea învătă-
mîntului de cultură generală în lu-
mina Directivelor C.C. al P.C.R. cu
privire la dezvoltarea învățămîntu-
lui în țara noastră.
O relatare asupra opiniilor și
concluziilor exprimate la această
consfătuire va fi publicată într-unul
din numerele noastre viitoare.

Premii acordate pentru unele lucrări științifice ale cadrelor didactice

Comisia finală de
premiere a Societății
de științe filologice
din Republica Socialis-
tă Romînia a stabilit
următoarele rezultate
ale concursului de lu-
crări științifice ale ca-
drelor didactice, con-
curs organizat la fie-
care doi ani de către
Societate:
Premiul I (3.000 de
lei): prof. Ion Dumitrescu (București), pen-
tru lucrarea Schiță
pentru relația de a-
dîncime Schopenhauer
— Eminescu. Premiul
II (2.000 de lei): prof.
Ioan Codău, Școala
generală din Șieuța
(jud. Arad), pentru lu-
crarea Graiul comunei
Șieuța. Premiul III
(1.000 de lei): prof.
Martin Naht (Arad),
pentru lucrarea Des-
pre vocabular.

te trei mențiuni, în
valoare de cîte 800 de
lei, profesorilor Trai-
an Fătrășcanu (Alba-
Julia), pentru lucrarea
Nume de animate din
județul Alba, I. Basa-
mac (Buzău), pentru
lucrarea Evoluția re-
lațiilor Eminescu-
Creangă și Grațian Ju-
can (Cîmpulung Mol-
dovenesc, jud. Sucea-
va) pentru lucrarea
Prietenii literare: E-
minescu-Creangă.

Noi filme pentru școală

Printre mijloacele moderne au-
dio-vizuale care își fac un loc tot
mai larg în predare se numără, la
loc de frunte, filmele didactice.
Deosebit de apreciate de elevi, ele
constituie un ajutor important pen-
tru profesori în clarificarea și a-
profundarea noțiunilor preluate, în
ilustrarea lecțiilor, în legarea lor de
aspectele concrete ale muncii în
producție.

La cererea Ministerului Învătă-
mîntului, Casa de filme — Bucu-
rești a realizat recent o serie de
noi filme didactice, care — prin de-
ferite procedee — expun într-un
mod intuitiv teme din programa
școlară. Iată cîteva din titlurile a-
cestor filme: „Conice” (realizator:
ing. Gh. Ciobanu), „Diviziunea
celulară” și „Germinația seminței”
de Mircea Sterescu, „Prelucrarea
țigului” și „Țigul ca bogăție
naturală” de Gheorghe Turcu.

ALEXANDRU GHITEA
(Continuare în pag. a 4-a)

EDUCAȚIA PROFESIONALĂ ÎN LICEELE DE SPECIALITATE ȘI MODALITĂȚILE REALIZĂRII EI

O cercetare cu privire la modalitățile alegerii profesiei de către actualii elevi ai liceelor de specialitate, precum și la cultivarea în rândurile acestora a dragostei pentru meseria aleasă a subliniat faptul că, în ultimii ani, a crescut într-o măsură procentul tinerilor care, îndrumați de profesorii din școlile generale, și-au ales în mod conștient viitoarea profesiune. Cercetarea a relevat însă că un număr de elevi ai liceelor de specialitate au ajuns până în anul III cunoscând destul de puțin despre caracteristicile profesiei pentru care se pregătesc și manifestându-se destul de nestabil în raporturile cu aceasta. Consider semnificative, de pildă, răspunsurile la un chestionar dat elevilor unui liceu industrial de construcții (sector în care această instabilitate se manifestă cu precădere). La întrebările: „Ce v-a determinat să veniți la această școală?”, „Ce motive v-au făcut să vă alegeți specialitatea?” unii elevi au arătat că la baza alegerii lor s-a situat hazardul sau concurența relativ mai redusă la admitere. Răspunsurile la întrebarea: „Cu ce ochi priviți astăzi meseria pe care o studiați?” au arătat că o parte dintre elevii chestionați nu manifestă un atașament deosebit față de profesia pe care o studiază.

Lucrurile stau mai bine, din acest punct de vedere, în cazul liceelor industriale cu alte specialități și în cazul liceelor economice. Și aici însă sînt elevi care nu se simt suficient atrași de profesiunea de tehnician.

Sondajele efectuate de noi au arătat totodată că poziția anumitor elevi, opțiunea lor în raport cu pregătirea în liceele de specialitate se răsturnă și în momentul cum învață acestea: ei acordă o atenție prioritară disciplinelor teoretice, lăsînd pe planul doi studiul specialității și pregătirea practică. Nu putem face abstracție nici de faptul că un procent variind între 6-14 la sută dintre candidați se veddese a fi insuficient de înzestrați cu aptitudinile pentru profesia pe care urma să o practice.

Toate acestea impun o hotărîre reconsiderare a muncii de selecție și edu-

care profesională, a elevilor din liceele de specialitate. În ceea ce privește selecția, utilizarea experimentală în cursul acestui an a unor probe psihotehnice a arătat că acestea reprezintă în prezent o soluție demnă de a fi luată în considerare. În ceea ce privește educația profesională, educația în spiritul atașamentului față de meseria aleasă, se impune, după părerea noastră, ca activitatea de viitor să fie orientată în trei direcții majore.

O primă direcție o constituie realizarea unui front comun al profesorilor de cultură generală cu profesorii de cultură tehnică și de specialitate, care să aibă ca scop de a sădi în rândurile elevilor interesul și dragostea pentru muncă de specialist pentru producție, dorința de a se prezenta în consecință. Am constatat că, în prezent, unii dintre profesorii de cultură generală nu înțeleg de fapt că lucrează într-un liceu de specialitate, că munca lor educativă trebuie să se axeze pe specificul școlii. Lipsa unor asemenea valențe specifice, mai ales în condițiile în care în anul I de studii la liceele de specialitate disciplinele de cultură generală sînt dominante, împiedică crearea emulsiilor de la început a unei atmosfere apăsătoare de dragostea elevilor pentru viitoarea lor activitate în producție. Așa cum o arată experiența unor licee industriale cu rezultate pozitive, este posibil ca profesorii de cultură generală din liceele de specialitate să contribuie efectiv la realizarea scopurilor educative specifice acestor licee. Desigur însă că este necesar ca ei să se documenteze asupra profilului pregătirii în școala respectivă, asupra perspectivelor fiecărei profesii și ale sectorului economic sau industrial în ansamblu sau, să facă legături, ori de cîte ori este posibil, între cunoștințele teoretice și practice, arătînd îndesedit cum se aplică acestea în meseria pe care o studiază elevii.

Tematica orilor de dirigjență, a ansamblului activităților educative se impune, de asemenea, orientată cu precădere spre cunoașterea multilaterală de către elevi a profesiei a căror pregătire este asigurată în școala respectivă. Eficiența unei asemenea cunoașteri se obține nu atât prin expuneri cit, mai ales, prin întâlniri cu tehnicieni și specialiști din sectorul de activitate pentru care o anumită școală pregătește cadre, prin prezentare de proiecte statice și dinamice, de expoziții foto, de grupaje de informații cu privire la succesele dobîndite de întreprinderile în care urmează a fi repartizați elevii după absolvire etc.

Aceste informații și lămuriri teoretice se impun, desigur, extinse, fundamentate pe suportul practicii. Se cere să prezentăm de la început, clar, elevilor specificul viitorului lor loc de muncă, răspunderile ce le vor fi atribuite în producție. Intensificarea vizitelor de documentare în întreprinderile pentru care fiecare liceu de specialitate pregătește cadre, precum și în alte întreprinderi moderne din sectorul respectiv constituie o condiție esențială în această privință, întrucît exercițiul a puternică influență pozitivă asupra lor, le dezvoltă sentimenta, emoții, convingeri. Asemenea vizite trebuie înscrise în planificarea calendaristică cu o pondere mai accentuată decît ocupă în momentul actual. Trebuie de asemenea dragostea pentru profesie antrenarea elevilor în cercurile tehnice pe materie, ca și organizarea unor concursuri legate de specificul meseriei. Folosirea unor asemenea mijloace determină sesizarea de către elevi a celor mai interesante și atractive aspecte ale muncii productive. Ei ajută să înțeleagă solicitările privind nivelul pregătirii ce se cere unui specialist cu calificare medie în condițiile aplicării tehnicii celei mai avansate. În același timp, ei își pot da seama că, în prezent, progresul rapid al științei și tehnicii, precum și perfecționarea unor mașini și utilaje le oferă perspective

largi pentru o deplină realizare profesională. Evident, în felul acesta cresc mult interesul și dorința lor de a se pregăti temeinic în profesiunea aleasă.

Un factor esențial în câștigarea atașamentului profesional îl constituie buna organizare și îndrumare, ca și nivelul tehnic și tehnologic al lucrărilor practice în laborator, în atelierul-școală, pe timpul didactic experimental, precum și al practicii în producție. S-a constatat nu odată că, acolo unde activitatea practică este siab organizată, unde în cadrul ei elevii primesc descrieri în loc de demonstrații, unde lucrările se execută cu scule rudimentare sau au un caracter de rutină, se ajunge nu numai la scăderea nivelului de calificare, ci și la atenuarea sau chiar la dispariția interesului și dragostei pentru profesie. În schimb, dacă munca practică este pregătită și desfășurată astfel încît să răspundă așteptărilor elevilor, încrederea lor în tehnica modernă, dacă le produce satisfacția unor succese cu evidentă valoare în producție, ea le dezvoltă mult interesul pentru profesie, exercitînd o influență pozitivă asupra întregii activități educative.

Cele consemnate mai sus reprezintă cîteva dintre cerințele esențiale ale educației profesionale — factor determinant al realizării integrale a menirii pe care o au liceele de specialitate. Ni se pare foarte important ca profesorii din aceste școli să utilizeze cit mai larg toate mijloacele și căile ce le stau la dispoziție pentru a dezvolta atașamentul elevilor față de profesie, pentru a forma profilul moral al acestora ca viitori tehnicieni, buni cunoscători ai profesiilor lor, capabili să participe conștient și activ la munca productivă și la viața socială.

Cașt. ȘTEFAN LINU
I.P.C.D.-Cluj

In cabinetul de geografie al Liceului „Dimitrie Bolintineanu” din Capitală

Problemelor școlii — soluții prospective realiste

(urmăre din pag. 1)

Se pun în discuție planurile de învățămînt și programele școlii de 10 ani și ale liceului, ca documente pedagogice care își propun să realizeze, în spiritul unei concepții moderne, o restructurare profundă a învățămîntului nostru. Or, prin observații și sugestii cadrelor didactice pot ajuta efectiv pe cercetătorii Institutului și pe specialiștii din Ministerul Învățămîntului care au datorită să definitiveze într-un timp extrem de scurt aceste documente. Se va descurca o largă discuție în jurul tehnicii didactice, temă insistenț și viu abordată de pedagogia contemporană, în scopul perfecționării sistemului de verificare și apreciere a pregătirii elevilor. Și în acest caz dascălii de mult se gresesc sau se poate greși în acest direcț act didactic. Sînt prime chestiuni să propună ameliorări.

Institutul a găsit posibilitatea de a reduce substanțial durata unor cursuri de pregătire sau de a restructura o metodologie, fie printr-o particularizare directă a acțiunea de verificare și difuzare a rezultatelor. Astfel, cu sprijinul conducerii Ministerului Învățămîntului s-a putut stabili că fisa pedagogică (instrument de cunoaștere și caracterizare a elevilor) va fi introdusă în toate școlile generale cu un an mai devreme decît era prevăzută inițial, adică începînd din anul școlar 1969-1970. Cu alte cuvinte, pînă la acea dată se vor efectua un sir de acțiuni științifice necesare pentru ca învățătorii și dirigienții să fie în situația de a da o bună întrebuințare acestui instrument: se va supune unor ultime experimente, efectuate în școli, fisa proiectată de institut, se va pune în discuția consiliului științific al acestuia modelul de fișă experimentat în vederea obținerii aprobării ministerului, se va elabora și tipări, pînă în septembrie 1969 un îndrumător destinat învățătorilor și profesorilor, se va tipări fișa în tirajul cerut de întinderea ei în toate școlile și se va pregăti un scurt instructaj, care va trebui să aibă loc în toamna anului viitor, pe județe, cu toate cadrele didactice. Este credem evident faptul că o astfel de reducere

a duratei unei cercetări, în principiu posibilă, înfruntă mari riscuri, întrucît nici o etapă n-ar putea fi omisă și, totodată, toate etapele cer și consumă anumit timp.

Deși institutul este un for al cercetare și nu de decizie, ministerul fiind acela care preia, analizează și propagă, la data considerată optimă, rezultatele obținute prin investigații științifice, noi am găsit unora modalități de accelerare a finalizării, prin participare directă la procesul de difuzare a noutăților produse de cercetare. Vom organiza și în alte orașe din țară demonstrații didactice cu o variantă perfecționată a mașinii VERFEX, urmînd în acest scop să determinăm unele școli să achiziționeze și să instaleze mașina într-o sală de clasă. Vom organiza cursuri cu toți cei 80-100 de profesori psihopedagogici care vor lucra în anul viitor în liceu (în rîndul lor aflîndu-se și tineri absolvenți de anul acesta), pentru a propaga cu un ceas mai devreme principiile și metodele moderne ale acțiunii de orientare școlară și profesională. Vom invita la un curs de informare și orientare, în primăvara acestui an, pe toți profesorii din licee care au fost participanți la programul obiectelor de învățămînt, pentru a apropia data la care instruirea programată va putea fi integrată, pe măsura valorii ei, în învățămînt. Vom deschide un studio de televiziune în circuit închis (la un liceu din București), ca prefață la premiara pedagogică pe care o va reprezenta deschiderea teleshcolii.

Din toate cele spuse mai sus rezultă cu toată evidența că cea mai eficientă modalitate de soluționare promptă a problemelor majore ale școlii o reprezintă anticiparea, procederea prospectivă. Cum cercetarea este în principiu dificilă și reclamă timp, este sigur că cel care ar constata și ar începe astăzi să se ocupe de o problemă școlară actuală va obține o soluție de abia atunci cînd problema nu va mai fi actuală, sau cînd ea își va fi modificat sensibil termenii. De aceea, a cerceta înseamnă a avea „simțul viitorului”, a anticipa în vederea găsirii unor soluții și formule realiste, viabile și temeinic verificate.

RIDICAREA NIVELULUI PREDĂRII CERE O ACTIVITATE APROFUNDATĂ DE DOCUMENTARE

Perfecționarea conducerii și planificării activității școlare presupune o muncă deosebit de complexă și responsabilă. Este necesar să se realizeze pe o treaptă superioară nivelul științific al lucrărilor de cercetare științifică, economică, politică, drept, analiză activității economice a întreprinderilor, mecanizarea lucrărilor de evidență etc.

Conștienți de aceste lucruri și de nevoia pe care o are societatea noastră de a avea profesori de specialitate în cadrul liceului industrial din Bacău se ocupă în cadrul comitetelor metodice pe care studenții aprofundează documentele de partid vizînd îmbunătățirea activității economice, modernizarea activității economice și activitățile culturale și artistice din publicitate cu caracter economic și de contabilitate pe care le pot consulta în vederea pregătirii lor. Bineînțeles, că și în toate lucrările recomandate să se procedeze în număr suficient și să se găsesc în bibliotecă școlii.

Urmînd să ridice conștient nivelul calitativ al predării, să o lege strîns de dezvoltarea și perfecționarea ansamblului activității economice pe plan național, colectivul nostru se străduiește să desfășoare o activitate cit mai aprofundată de documentare individuală și colectivă, teoretică și practică asupra tendințelor și practicilor înaintate utilizate în activitatea economică.

Ca urmare, nivelul lecțiilor de specialitate

O lecție practică la Liceul industrial muncii din Bacău Mare

secvențe

Întîlnire între membrii cenacurilor literare

La invitația Societății literare a elevilor din Timișoara, reprezentanți ai cenacului literar școlar „Săgetătorul” din București, conduși de profesorul Tudor Oprîș, au fost în vacanță de vară oaspeți plătitorii bănățene.

Evenimentul a fost așteptat cu multă emoție de tineretele condeie din rîndurile elevilor, iar forurile locale ale învățămîntului și ale U.T.C. s-au străduit să-l asigure un cadru cit mai plăcut și mai instructiv. Au avut loc, cu acest prilej, lecturi ale creațiilor în versuri, de proză și dramatice aparținînd elevilor din Timișoara și București, precum și discuții asupra acestora. Ele au scos în evidență puternicul rezervor de talente existent în

liceele noastre, nivelul surprinzător de matur al criteriilor practice în enunțurile elevilor, seriozitatea și simțul de răspundere cu care sînt îndrumate speranțele literaturii de miine.

Profund de popasul lor în Timișoara, elevii din Capitală au vizitat unele obiective economice, istorice și culturale ale orașului-gazdă, modernă sală de concerte a Liceului de muzică, cinematul de la Liceul de construcții, planetariul Universității.

Desfășurată într-o atmosferă de caldă prietenie și entuziasm, întîlnirea — care a dat tinerilor literați din București și Timișoara posibilitatea de a-și cunoaște reciproc preocupările, de a încheia strînse relații prietenești — a dovedit din plin utilitatea educativă a unor acțiuni de acest gen.

Prof. DOINA MĂRGINEANȚU

In ospetie pe meleagurile Țării Dașului și în municipiul Ploiești!

Un interesant și valoros schimb de experiență a avut loc, în cursul vacanței de iarnă, și între micii folcloriști din Țara Oașului și

celi din Ploiești, care s-au vizitat reciproc.

În zilele următoare, membrii cercului de folclor de la Școala generală nr. 21 din Ploiești au fost oaspeții colegilor lor de la Școala generală din Tîrșoți, județul Satu Mare. Primiți cu căldură de gazdele lor, în frunte cu directorul școlii, tov. Grigore Torz, folcloriștii ploieșteni au participat la hora și la „corinde”, au făcut excursii, și-au notat în carnetele lor poezii populare și tipuri de pe meleagurile oșene, au înregistrat un bogat material folcloric pe benzile de magnetofon, au luat numeroase imagini cu aparatură de fotografiat și de filmat.

La scurt timp după aceea, elevii din Tîrșoți au fost, la rîndul lor, oaspeții micilor folcloriști din Ploiești. Fără îndoială că și gazdele ploieștene, în frunte cu directorul Școlii generale nr. 21, Iacob Balaban, s-au arătat în înaltă formă. Ei i-au însoțit pe școlarii oșeni în vizitele făcute la întreprinderile și instituțiile culturale din orașul lor, le-au făcut cunoștință cu cartierele lui, i-au invitat la teatru. De un deosebit succes s-au bucurat cele două spectacole date la Ploiești de folcloriștii din Tîrșoți, care au prezentat cu acest prilej un foarte frumos program de cîntec și dansuri oșene.

Micii fluierași din Craiova

De curînd, cei mai mici elevi ai Școlii generale nr. 22 din Craiova au prezentat în fața învățătorilor și profesorilor, a părinților și a colegilor mai mari, primul spectacol din viața lor de școlari. El au dovedit că sînt singuricioși nu numai la carte — toți au învățat primele litere ale alfabetului — dar și în activitatea artistică.

Programul serbării a cuprins poezii, coruri, jocuri, precum și un concert executat la fluiere, cînt în primul trimestru micilor artiști au deprim de la învățătoarea lor să cînte la fluiet după note. Elevii

au hotărît că în trimestrelor următoare să invite noi cîntăce, pentru ca viitorul lor concert să fie și mai bogat.

Un rodnic schimb de experiență

Recent, la liceul din Sinaia a avut loc o ședință de lucru la care au participat inspectori școlari, precum și directorii și directorii adjuncți de la liceele de cultură generală și liceele de specialitate din județul Prahova. Inițiat de inspectorul școlar județean, acest schimb de experiență

și-a propus să analizeze eficiența măsurilor stabilite de conducerea liceului din Sinaia pentru îndeplinirea prevederilor programelor școlare în trimestrul trecut și a măsurilor întreprinse în ceea ce privește realizarea unei bune frecvențe și discipline a elevilor.

Au fost prezentate cu acest prilej o serie de metode folosite pentru creșterea nivelului calitativ al instrucției și educației. De asemenea s-au cercetat o serie de planuri de muncă, materiale metodice, materiale ale consiliului pedagogic etc. În încheiere a fost vizitată expoziția Liceului din Sinaia, care cuprinde obiecte lucrate în cererile de elevi.

Prof. ANDREI PETRU

Un cerc de filozofie al elevilor

La Liceul nr. 38 din București a fost înființat recent un cerc de filozofie care cuprinde 30 de elevi din clasa a XII-a. În prima ședință a cercului a fost dezbătută tema „Ideile social-politice și filozofice ale lui N. Bălcescu”, prezentîndu-se referate despre „Conceptia democraț-revoluționară a lui N. Bălcescu” și „Elemente dialectice și ma-

terialiste în gimnaziul lui N. Bălcescu”, precum și o collegere de texte alese din opera acestuia.

Vîntărele pediatice vor lua în discuție o serie de probleme cum sînt, bunăoară, „Conceptia științifică despre lume și viață a omului nou”, „Creșterea prestigiului internațional al Republicii Socialiste România” și altele. În afară de acestea membrii cercului și-au propus să alcătuiască coligeri de texte din operele lui Dimitrie Cantemir, Vasile Conta etc.

Prof. ION CODRU

Bogata activitate sportivă

Vacanța de iarnă a însemnat pentru profesorii de educație fizică un bun prilej de a-și antrena pe elevii lor în acțiuni sportive specifice anului școlar.

Peste 1200 de elevi, evidențiați pentru rezultatele obținute în activitatea sportivă de performanță, au fost cuprinși în cele 8 tabere sportive organizate de Ministerul Învățămîntului în perioada 22 decembrie 1968 — 4 ianuarie 1969. Schiorii, bunăoară, au fost grupați în trei localități. La Predeal, elevii din localitate, cei din Sinaia,

din Brașov și Rîșnov au făcut programe asemănătoare în zilele petrecute în tabără. Cei mai mulți dintre ei au evidențiat aceste progrese cu prilejul concursurilor de verificare organizate după încheierea activității de tabără. Elevii secțiilor de schi ale școlilor sportive din Vatra Dornei, Toplița, Gheorgheni, Piatra Neamț și Cîmpulung Moldovenesc au participat la tabăra din Vatra Dornei, iar cei de la Școala sportivă din Petroșeni la cea din munții Parîng. Și în aceste tabere schiorii și-au desfășurat în bune condiții pregătirile, activitatea încheindu-se cu izbitute întreceri de verificare.

La Tuznad, peste 200 de tineri alături au participat la competiții de schi, în înțreceri de sănătate și, mai ales, la multe excursii. Bineînțeles, nu au lipsit tradiționalele jocuri și întreceri. O parte din elevii liceelor au participat în program de educație fizică și-au dat întîlnire în frumoasa stațiune din munții Cibinului, Păltinș. Peste 300 de elevi cu specializările cele mai diferite: atletism, gimnastică, baschet, handbal etc., — au folosit din plin condițiile oferite de terenurile din Păltinș pentru a se reconforta și a-și consolida pregătirea sportivă. Sporturile cele mai îndrăgite au fost aici schiul și sînu-

șul. O parte dintre elevi, mai îndeaproșe, au încercat „desprinderea” la trambulină de sărituri din localitate. De apreciere unanimă a elevilor s-a bucurat baby — schiul instalat la Păltinș.

Jocurile sportive s-au desfășurat, în această vacanță, în două stațiuni — voleyul și baschetul la Lez-cul Roșu, iar handbalul la cabana Roșu de la Pietroșeni. Aproape 400 de elevi din echipele școlare participante în diviziile naționale școlare și de juniori au făcut în aceste localități un mic pomas între turul și returul competiției.

N-au fost uitați nici gimnaștii. Aflați la Căciunata, împreună cu scrierul și elcilișii, ei și-au consolidat activitatea în perfecționarea elementelor acrobatiche și artistice. Firereste, și pentru ei s-au organizat întreceri de sănătate, ca și coborîri pe schiori.

SUPRASOLICITARE, DIVERSIFICARE, PROFIL

Este, poate, pe deplin adevărată afirmația psihologilor că în momentul actual doar un mic procent din totalul capacităților intelectuale umane este valorificat în cadrul studiului. Nu este însă mai puțin adevărat faptul că, în condițiile didactice curente, ale tehnologiei obișnuite utilizate în predarea și însușirea cunoștințelor, uriașa acumulare de informații care capătă viza de intrare în programele școlare determină, în cazul unui învățământ de cultură generală nediferențiat, un evident fenomen de suprasolicitare, de supraîncărcare a elevilor.

Echilibrarea planurilor de învățământ și a programelor școlare astfel încât actualizarea lor continuă la nivelul dezvoltării impetuoză a științei și tehnicii contemporane să nu vină în contradicție cu asigurarea unui regim rațional de studiu pentru elevi, să nu supra-solicite capacitățile lor de asimilare a cunoștințelor constituie în prezent una dintre preocupările majore ale învățământului și educației. Numeroase reuniuni și colloquii internaționale organizate sub egida UNESCO și a altor organizații de învățământ și sănătate publică au abordat problema combaterii suprasolicitării copiilor, a igienei pregătirii școlare. De mai mulți ani și în țara noastră discuțiile privind conținutul învățământului sunt coordonate cu cercările psihopedagogice și de igienă școlară, realizându-se îmbunătățiri în ceea ce privește echilibrarea materialului de studiu, introducerea în procesul de învățământ a unor noțiuni moderne, realizându-se concomitent cu reducerea unor cunoștințe depășite de științele contemporane. Nu s-a ajuns însă la acel stadiu al înălțării supraîncărcării prin sintetizare și al esențializării studiului în cursul școlarității. Spre aceasta tind recentele constatări organizate de Ministerul Învățământului, în care au fost dezbătute problemele programelor și manualelor pentru principalele discipline predate în liceu. Este de așteptat ca

pe baza lor să se ia măsuri în vederea unei sistematizări mai riguroase a materiei, să se promoveze o serie de criterii psihopedagogice raționale, care să permită combaterea eficientă a fenomenului supraîncărcării constatată în liceu.

Cauzele principale ale acestei supraîncărcări sint binecunoscute și au fost îndelung discutate: un volum prea amplu de cunoștințe înscrise în programe în raport cu numărul de ore prevăzute în planul de învățământ cuprinsul unor manuale care ignoră posibilitățile de înțelegere ale elevilor, cerințele exagerate ale unor profesori. Considerăm că în prezent un factor important al supraîncărcării îl reprezintă și faptul că actuala diversificare a studiului în liceu nu mai răspunde realităților fundamentale de care trebuie să țină seama învățământul: cerințele contemporaneității și aptitudinile elevilor.

Având drept fundament Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învățământului și Legea învățământului, studiile întreprinse în prezent de organele de învățământ se vor ocupa desigur mai aprofundat și de problema diversificării învățământului. Există după cum se știe, pe plan mondial, sisteme de învățământ care permit elevilor un număr foarte mare de opțiuni; de pildă în învățământul suedez elevii au, după terminarea învățământului general obligatoriu, posibilitatea să aleagă între nouă secții diferite. Personal sint pentru un număr de 4-6 opțiuni, considerând că în acest fel se pot lua în seamă și cerințele societății contemporane și aptitudinile elevilor.

Dar existența unui număr suficient de opțiuni nu rezolvă integral problema fundamentală pusă în discuție. Fiecare secție a liceului diversificat trebuie să se caracterizeze nu numai printr-o pondere mai mare în planul de învățământ a anumitor discipline, ci și prin despoziționarea efectivă a elevilor de materialul de studiu la celelalte discipline. Altfel supraîncărcarea va persista și se va îmbina strins

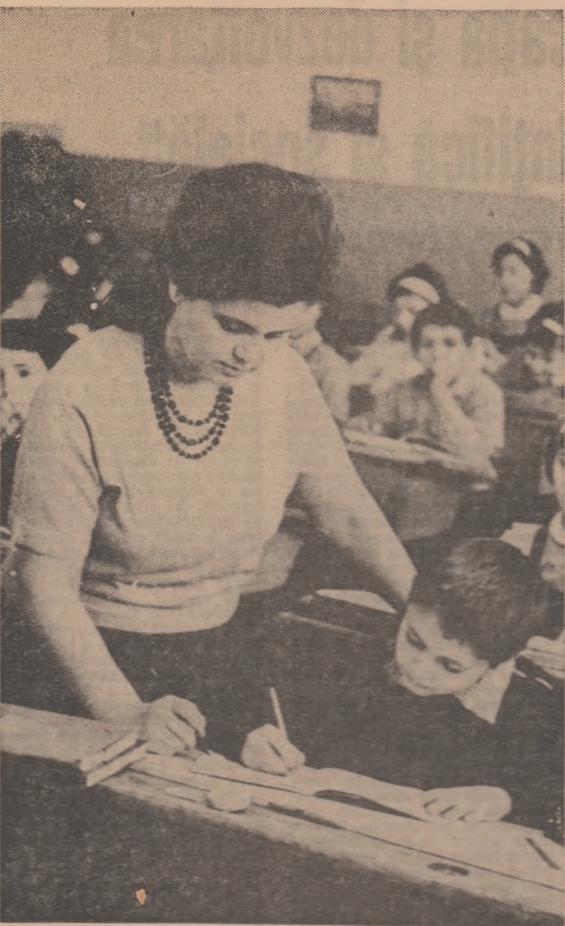
cu formalismul și superficialitatea. Aceasta este, după părerea mea, situația actuală a predării matematice superioare la secția umanistică a liceului. Desigur, absolutul unui liceu trebuie să aibă, la absolvire, un anumit orizont de cultură generală, să se orienteze în sfera principalelor științe contemporane. Să stabilim însă realist limitele acestei pregătiri de cultură generală, punând-o de acord cu posibilitățile efective ale elevilor de a-și însuși temeinic un anumit volum de cunoștințe.

Această problemă se pune pregnant și în condițiile școlilor de profil — liceele de specialitate și liceele de artă. După cum se știe, în aceste școli nu se realizează doar o orientare către anumite domenii de activitate, corespunzător unor inclinații, ci și o veritabilă pregătire profesională. Mă voi referi asupra activității cărora m-am putut documenta mai amplu și am urmarit-o direct. Multă vreme elevii acestor școli au trebuit să facă față unui plan de învățământ deosebit de încărcat la obiectele de cultură generală. Aceasta a avut consecințe negative asupra pregătirii lor, ducând chiar la frînarea dezvoltării pe plan artistic.

În prezent liceele de artă au la disciplinele de cultură generală un plan de învățământ mai puțin încărcat, însă nu într-adevăr încetărită de specialitate să se poată desfășura fără mari eforturi. După părerea mea, planul de învățământ al liceelor de profil specializat trebuie să prevadă în proporție de 2/3 — sau, cel mult, în proporție de 3/5 — discipline de cultură specială și practică de specialitate, urmând ca restul orelor să fie rezervat disciplinelor de cultură generală.

Poate că ar fi bine ca, așa cum se procedează pentru învățământul liceal teoretic și de specialitate, să se pună în discuția unor specialități competenței, bine documentată din punct de vedere științific, și problemele liceelor de artă.

Prof. CORNELIA MOSORA

La început a fost mirajul senzelor înălțate pe litere. Astăzi, mica învățătoare trebuie să conducă îndelungate mișcările nesigure ale mâinilor copiilor. Acum, tainele scriburii au început să fie cunoscute și drăgulul cotăruș spre noi și noi domeniile ale cunoștințelor.

Literele din abecedar

Programa școlară a claselor I din acest an, care cuprind și elevi de 6 ani, eșalonează judicios volumul de cunoștințe ce urmează a se preda. Dar și metodică de comunicare a cunoștințelor trebuie să respecte cerințele pedagogice, pornind de la ușor la greu, de la simplu la complex.

În legătură cu aceasta trebuie să reținem faptul că primele contacte cu literele îl solicită elevului un efort cu mult mai mare decât efortul ce-l depune ulterior, după ce a învățat câteva litere, după ce s-a familiarizat cu pagina abecedarului și a început să-și formeze cimpul vizual. Or, după părerea noastră, actualul abecedar nu ține seama de acest fapt. Provoacă multe greutăți, de pildă, dispunerea literelor de tipar — majuscule și mici — pe verticală. Toată viața lui elevul va trebui să citească rinduri așezate în linie orizontală. Atunci, de ce să-i prezentăm la început litere dispuse vertical? Lucrurile devin de altfel cu atât mai dificile cu cât, dacă textul de tipar este dispus în linie verticală, textul scris cu litere de mână este dispus orizontal. Este limpede că aceasta îl derutează pe copil și, totodată, îngreuează extinderea cimpului lor vizual.

Considerăm neîndecis și faptul că literele majuscule sint descompuse în abecedar în elementele lor componente. De altfel, însăși practica didactică a dovedit inutilitatea acestei descompunerii. Într-adevăr, ea ține de analiza literii, realizată în cadrul comunicării cunoștințelor, cind se fac toate demonstrațiile asupra părților sale componente, cit și asupra modului cum se asamblează acestea pentru a forma litera respectivă. Pînă a ajunge la citirea literii din manual elevul au recunoscut litera și părțile sale componente prin mijloacele indicate de metodică, inclusiv prin confecționarea literii, atunci cind este posibil din belșug, chibrituri etc. Cind se ajunge la citirea literii în abecedar, etapa comunicării cunoștințelor a fost încheiată, trebindu-se la etapa consolidării lor. În aceste condiții, prezența în pagină a literii majuscule descompuse în părțile ei componente nu este decît un balast care împovărează lecția. Este drept că literele descompuse dispar după litera „m”, dar acțiunile provocate de prezența lor sint cu atât mai mari cît se are afară la primele litere învățate, deci în timpul cel mai critic, cind elevul trebuie să se familiarizeze cu elementele grafice.

Ar putea să dispară, credem, și literele de mână descompuse din partea finală a paginilor. Intrucît elementele componente ale literelor de mână au format obiectul perioadelor preabecedare, ca și ale lecției de comunicare, ele nu și mai justifică prezența în manual. Partea finală a paginilor, destinată consolidării citirii și cunoscerii literelor de mână, ar trebui să fie ocupată exclusiv de acea literă a cărei consolidare se face.

Inv. AMALIA NEACȘU
Inv. GHEORGHE CHIRIȚA
Videle-Teleorman

De ce în două exemplare?

Deși s-a criticat nu o dată practica acelor conducători de școli care cer cadrelor didactice să întocmească planurile calendaristice în două exemplare, în prezent unii din ei continuă să procedeze la fel, considerînd că numai în acest fel pot urmări, prin asistarea ritmul parcurgerii materiei.

Cum stau însă lucrurile în realitate? Într-o școală generală cu un număr de clase I-VIII se desfășoară într-o săptămîna peste 200 de lecții; directorul are obligația să asiste la 4-8 ore săptămînal, deci la mai puțin de 2-4 la sută din totalul lecțiilor. Este oare logic ca el să ceară să se indice adinea titluri de lecții pentru a asista doar la cîteva dintre ele? (Nu-i vorba, se înțelege și cazuri cind nu se asistă nici măcar la acestea!). Situația este și mai edificatoare la o școală cu un număr mai mare de clase, de pildă, la o școală cu 14 clase, unde directorul asistă la 1-2 la sută din numărul total de ore dintr-o săptămîna (aproximativ 35). Într-un an școlar, la o școală cu 14 clase sint aproximativ 11.000 de ore. Obligația anuală de asistență a unui director este de 125-150 ore. Este justificat ca acesta să primească o listă cu 11.000 de titluri pentru cele 125-150 de ore de care are nevoie? Nu sint oare coplescîți numai de titluri acei directori care le cer în cantitatea aceasta? Nu se creează astfel o situație în care din cauza copacilor nu se vede pădurea?

Avînd în vedere și faptul că realitatea didactică (o anumită temă sau o problemă, nivelul pregătirii elevilor la un moment dat etc.) impune unele modificări firești ale planului calendaristic, se dăruie scema și o singură schimbare de dată schimbă întreaga planificare. Se poate deci ca lecțiile la care asistă un director să nu fie cele indicate în planificarea pentru datele respective, fără ca din această situație să decurgă însă concluzia că programele nu se realizează într-un ritm normal.

În ce mă privește, consider că directorul poate stabili pe alte căi lecțiile la care vrea să asiste. Iată una foarte simplă: consultînd conținutul de prezentat, găsește ultima lecție predată; din programa școlară pe care o are la colecție și din manual, pe care îl are la biblioteca școlii, poate deduce ușor ce lecție urmează. S-ar crea în acest caz, și o confruntare între concepția directorului și cea a profesorului privind repartizarea materiei pe ore. În acest fel participarea directorului la îndrumarea și controlul procesului de învățământ ar fi cu adevărat activă, căci el nu s-ar mai mulțumi doar cu ceea ce i se oferă. S-ar putea realiza, de asemenea, o verificare periodică de către director a planurilor calendaristice, el avînd posibilitatea să aleagă cu acest prilej și lecțiile la care vrea să asiste.

Iată dar că directorul are posibilitatea să urmărească parcurgerea programelor școlare și fără să ceară întotdeauna planurile calendaristice în două exemplare. Folosind aceste posibilități, pe lângă faptul că va înlătura un aspect birocratic din munca școlii, el va duce totodată o activitate neformală, eficientă.

Prof. D. GHEORGHE
Tulcea

Clasa și colectivul de elevi

În viața actuală a școlii noastre, ideea transformării clasei într-o forță de sprijin în munca educativă a pedagogilor s-a conturat și s-a consolidat din ce în ce mai puternic, atît pe măsura orientării activității didactice în lumina pedagogiei științifice, cît și pe baza rezultatelor pozitive confirmate practic în procesul de învățământ. Sprijinirea pe colectivul de elevi, considerarea lui ca unul din factorii auxiliari de mare eficiență în promovarea sarcinilor instructiv-educative se situează neîndoios, în momentul de față, la nivelul și valoarea unui principiu fundamental de educație.

Nu trebuie pierdut din vedere însă faptul că nu întotdeauna și nici oricum clasa constituie un colectiv și că între aceste două realități școlare o coincidență de extensivitate și conținut apare numai în anumite condiții. Clasa este o totalitate numerică de elevi, o formă de grupare pe vîrstă, mai mult sau mai puțin artificială și mecanic constituită, cu o omogenitate relativă în ceea ce privește felul de gîndire și comportare. În clasă, inițial elevul se situează ca o unitate distinctă și izolată de rest. Ca atare, în formele ei neevoluate, clasa apare ca un mozaic de inși cu slabe legături între ei, fiecare avînd sfera sa de interese, preocupări, și năzuințe: limitate la el sau cel mult la mediul său imediat de viață. Este firesc ca și în această clasă, prin diversitatea de concepții, atitudini, scopuri, opinii și interese să nu poată constitui încă forța de natură să sprijine activitatea educativă a învățătorului sau profesorului.

Clasa devine însă un element preios de sprijin în munca instructiv-educativă pe măsură ce ea evoluează spre formele structurale și de conținut ale unui colectiv a cărui trăsătură valorică fundamentală este constința unui scop comun și a cooperării. Organizarea ei într-o grupare unită și încheagată de elevi legați între ei printr-un scop și printr-o activitate comună, călăuziți de o principialitate clară și omogenă, într-un colectiv în care se stabilesc relații stabile de interdependență în procesul unei dinamici constructive este rezultatul unei îndelungate și permanente munci educative. Prin urmare, pe cîtă vreme clasa este inițial o grupare de ordin administrativ-didactic, colectivul de elevi este un rezultat pedagogic promovativ în urma unei activități educativ-formative sistematice, a cărei reușită este confirmată prin apartenența integrală și adevărată con-

știentă și voluntară la colectiv a tuturor elevilor.

Între noțiunile de clasă și cea de colectiv ar trebui să existe atît coincidență de sferă, cît și identitate de conținut. Aceasta însă nu se întîmplă întotdeauna în practica școlară. Colectivul primar poate fi, uneori, mai restrîns decît clasa, în sensul că o parte din elevi se situează, ca atitudine și orientare, în afara colectivului, deși formal ei fac parte din el. Sint așa numiții elevi „dificili”, refractari spiritului de colectiv. Prezența lor în cadrul clasei, prin influența negativă exercitată asupra unor colegi cu o rezistență psihologică și morală mai slabă, este profund dăunătoare unității colectivului. Rădicarea clasei, în aceste condiții, la nivelul unui colectiv unit, se poate obține numai printr-o acțiune viguroasă de anihilare a manifestărilor centrifugale. Nu poate fi vorba în nici un caz de eliminarea elevilor „izolaționiști”, refractari spiritului colectiv, singura cale indicată pentru menținerea și apărarea unității și prestigiului colectivului școlar fiind atragerea și integrarea lor în psihologia și stilul de viață al clasei. Reușita deplină a intervenției factorilor educativi în această direcție este însă dependentă de anumite condiții.

În primul rînd este absolut necesar să se cunoască cu precizie cauzele care au determinat la anumii elevi procesul de izolare și de rupere de viață colectivului. Așanumitul „neconformism”, manifestat uneori vădit ostentativ, alteori mai mascat ca și izolarea de colectiv, pot avea cauze foarte diferite. Or, foarte adesea există tendința de a-i eticheta pe toți elevii respectiv drept „dificili” și de a-i trata în bloc, neindividualizat, nediferențiat. Unele acțiuni izolate care se întreprind, discuțiile sporadice sau sancțiunile ce se dau în astfel de cazuri nu sint eficiente, pentru că nu pornesc de la o bază reală. Ele pot chiar contribui la o și mai accentuată izolare, la îndepărtarea definitivă de colectiv, de școală.

De obicei se cunosc mai bine cauzele acelor elevi ale căror manifestări negative sint determinate de influențele depresive exercitate asupra lor de neînțelegerile dintre părinți, de tratamentul inuman la care sint supuși din partea unor părinți vitregi sau a lipsei de supraveghere, îndrumare și stimulare în familie. Aceste împrejurări, ca și influența dăunătoare a unor prietenii necorespunzătoare, a frecvenței abuzive a cinematografulor, a atracției străzii

etc. sint mai evidente, ies mai ușor la iveală. Există însă și alte cauze, mai greu de detectat, dar nu mai puțin grave în urmări. De pildă, unii elevi se rup de colectiv și preferă să rămînă izolați datorită sentimentului de inferioritate provocat de anumite infirmități fizice, cum ar fi deficiențele de auz și de vîz, malformațiunile aparatului locomotor, obezitatea precoce, strabismul etc. Alteori situarea în afara colectivului este o urmare a unei debilități fizice accentuate sau a unor manifestări psihopatice, consecințe ale unor maladii prezente sau suferite anterior, cu efecte epuizante în ceea ce privește dinamica și capacitatea de efort. Sint și cazuri cind izolarea și ruperea de colectiv se datorează unor trăsături de ordin temperamental sau caracterologic, cum ar fi teama de ridicol, sensibilitatea excesivă față de ironia sau zeflemelele colegilor, neîncrederea în valoarea și forțele proprii. Nu lipsesc nici situații cind poziția refractară față de colectiv ia forma unei reacții împotriva unor sancțiuni venite de la profesor sau de la colectivul clasei și socotite nejuste de cei în cauză. Jena pe care o simt toți acești elevi le inhibă dorința de a participa activ la viața colectivului și dacă nu sint ajutați, există riscul să rămînă pentru todeauna niște singurătăți, niște oameni care nu-și pot valorifica aptitudinile nici în folosul propriu, nici în folosul societății.

Varietatea cauzelor care îi abate pe unii elevi de la o participare activă la viața colectivului școlar impune celor ce răspund de îndrumarea și educarea lor o selecție și o folosire adecvată a mijloacelor terapeutice. Nu se pot aplica măsuri identice în tratarea unor cazuri în care vina o poartă mediul familial sau influențele străzii și în acelea unde este vorba, să zicem, de cauze care țin de structura fizică sau psihică a elevilor.

În general, căile pe care le poate folosi profesorul pentru a-i atrage pe elevi la o participare efectivă și eficientă în cadrul colectivului sint cunoscute — încredințarea de sarcini de răspundere în viața clasei sau a școlii, stimularea încrederii în posibilitățile personale prin evidențierea și recunoașterea publică a rezultatelor meritoriilor, chiar dacă sint modeste ca valoare, preîntîmpinarea la timp sau combaterea energică și hotărîtă a influențelor negative provenite din mediul extrașcolar, conlucrarea cu familia, cu medicul sau psihologul, solicitarea sprijinului organizației de pionieri sau U.T.C., unitatea de opinie și exigență din partea întregului

colectiv didactic al clasei și școlii etc. Nu vom insista aici asupra lor. Am dori însă să atragem atenția asupra unui fapt frecvent întîlnit în viața școlară: acela că prea adeseori se așteaptă totul de la o măsură la alta, de la o acțiune sau alta. Dar o măsură, o acțiune, nu pot rezolva niciodată, prin ele însele, totul. Ființa umană este foarte complexă, reacțiile ei sint adesea contradictorii și a socoti că o măsură izolată — fie ea oricît de judicioasă — poate duce neîntîrziat la rezultate înseamnă nu numai a judeca mecanic dar, ceea ce este mai rău, a prejudicia rezultatele. Nu puțin sint într-adevăr cei care, așteptînd o transformare totală în urma unei acțiuni pe care au întreprins-o și constatînd că ea nu se petrece, se descurajează și renunță de a mai interveni. În realitate, nimic nu se rezolvă dintr-o dată. Este necesară o muncă stăruitoare, de fiecare zi, migăloasă și modestă,

dar dusă cu perseverență și încredere. Numai o astfel de muncă, desfășurată cu fiecare elev „individual”, conform cu specificul situației lui, poate ridica clasa la semnificația și valoarea unui colectiv școlar ca un tot unitar, în care fiecare elev, rămîndu-și însuși, se simte în același timp parte integrantă dintr-un grup în climatul căruii își dezvoltăresc personalitățile.

Nu trebuie pierdut din vedere faptul că integrarea conștientă și voluntară a fiecărui elev în colectivul școlar este o cerință fundamentală a educației comuniste. În al cărei sistem de valori ideea de colectivism, prin totu pe care-l definește în pregătirea tineretului școlar pentru viața în societatea socialistă, constituie pivotul principal.

Prof. CONST. CUMPĂTA
Craiova

„Gazeta matematică”

De peste șapte decenii, „Gazeta matematică” aduce o contribuție de seamă la stimularea activității creatoare, a gîndirii și inteligenței în rîndurile tineretului nostru, îndemnîndu-i pe elevi să se autoperfecționeze în științele despre relațiile cantitative și calitative. În zilele noastre cind matematicile reprezintă domeniul de bază al revoluției tehnico-științifice a contemporaneității, rolul „Gazetei matematice” crește mai mult ca oricînd. Ea își îndeplinește în general cu cinste acest rol. Totuși, în paginile seriei „B” a gazetei, adresată elevilor, se semnalează și unele lipsuri, unele inadvertențe. Rîndurile de față își propun să arate cîteva dintre acestea, pentru a contribui la îmbunătățirea continuă a gazetei.

Numeroși profesori de specialitate, ca și elevii înșiși, au constatat nu o dată că temele tratate în gazeta nu sint conforme cu programele claselor cărora li se adresează și, mai ales, sint în necorescordanță cu materia ce se predă într-o anumită perioadă. Aceasta face ca temele respective să nu prezinte suficient interes pentru elevi, deoarece anumite noțiuni la care se referă gazeta le sint necunoscute la data apariției sale. Pentru ace-

stă motiv nici cercurile de matematică nu pot beneficia todeauna de temele din gazeta. Or, cum aceasta apare lunar, ea ar putea foarte bine să cuprindă teme care să nu anticipeze capitolele prevăzute în programa școlară din trimestrul respectiv (ca să nu mai vorbim de faptul că unele ori nu se ține seama nici măcar de programa școlară dintr-un an).

Se știe că geometria în spațiu ocupă locul central în pre-

sența necesară mai multe — și mai valoroase — probleme de geometrie în spațiu.

În forma în care apare în prezent, „Gazeta matematică” se adresează aproape exclusiv „virfurilor”, lucru atestat de gradul înalt de dificultate a temelor, ca și de faptul că acestea depășesc programa școlară. Desigur, este necesar să se dea material pentru „virfuri”, pentru elevii excepțional înzestrați, dar nu numai pentru aceștia. O mai mare a-

ționeze unul pe altul și să se refere la capitole diferite. Acest principiu pedagogic poate fi aplicat foarte simplu nu numai la probleme, ci și la exerciții. De exemplu, simplificarea unei expresii algebrice poate fi dusă pînă la un punct de elevii buni și continuați de elevii cu inclinații deosebite pentru matematică.

Lasă mult de dorit și modul cum sint verificate din punct de vedere al adevărului matematic unele teme apărute în „Gazeta matematică”. Las la o parte o serie de neglijențe de redactare, de greșeli de tipar etc. Se poate structura un rezultat greșit, o dată greșită, oară însă uneori și demonstrații greșite. Așa s-a întîmplat bunăoară în nr. 3/1968, cu problema nr. 2918, care conduce la o imposibilitate, sau în nr. 5/1968, unde a apărut o demonstrație greșită pe o pagină întreagă. Așa ceva nu poate fi acceptat, după părerea mea, într-o revistă de specialitate.

Socotesc că ar fi bine ca „Gazeta matematică” să-și lărgească cercul de colaboratori din rîndurile celor mai competenți profesori, iar colectivul de redacție să acorde mai multă atenție verificării fondului științific al temelor publicate.

Prof. GRIGORE GHEBA

REVISTA REVISTELOR

gătirea elevilor clasei a VIII-a pentru cursurile de admitere în licee. Totuși, cunoștințele respective sint neglijate și de multe ori inexistente chiar și în perioada de vîrf a pregătirii elevilor, perioada sistematizării și consolidării cunoștințelor. De exemplu, în numerele din ultimii doi ani au apărut foarte rar probleme de geometrie în spațiu, iar a ceea care au apărut n-au adus nimic nou, nimic interesant. Pe bună dreptate socotesc profesorii de matematică, ca și elevii claselor a VIII-a,

tenție acordată elevilor buni — atît de numeroși în clasele noastre — i-ar încuraja mult, ar face ca din rîndurile lor să se desprindă un număr mereu mai mare de „virfuri”. S-ar putea, de exemplu, ca exercițiile și problemele din gazeta să fie teme de sinteză, care să se adreseze ambelor categorii de elevi (buni și foarte buni) conținînd la început cîteva întrebări cu un grad mai mic de dificultate, iar apoi întrebări adresate în special „virfurilor”. Fără, ar trebui ca răspunsurile să nu se condi-

Colocviul „Educația și dezvoltarea economică, științifică și socială“

PARIS

Colocviul cu tema „Educația și dezvoltarea economică, științifică și socială“ care s-a desfășurat recent în Paris din inițiativa Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ (F.I.S.E.) pregătit de un comitet internațional din care a făcut parte și Uniunea Sindicatelor din Învățământ din țara noastră, a abordat profund și din unghiuri diferite problemele majore ale structurii, conținutului și didacticii învățământului contemporan de toate gradele, precum și condiția actuală a corpului didactic.

Conceptul inițial ca o manifestare pe plan european, Colocviul a trezit un interes mult mai larg, o adevărată internațională cuprinzătoare. Ca urmare, la lucrările lui au luat parte aproximativ 200 de delegați și observatori din Anglia, Austria, Belgia, Bulgaria, Camerun, Canada, Cehoslovacia, Chile, Danemarca, Franța, R. F. a Germaniei, Italia, Japonia, Luxemburg, Mexic, România, U.R.S.S., precum și din partea a 15 organizații internaționale, printre care U.N.E.S.C.O., Federația Mondială a Oamenilor de Știință, Federația Sindicală Mondială etc.

Activitățile Colocviului s-au desfășurat în ședințe plene și în cadrul a șapte comisii care au dezbătut, fiecare, una dintre problemele înscrise în tematica lucrărilor: „Educație și democrație“, „Structurile învățământului și evoluția lor“, „Conținutul, metodele și tehnologia educației“, „Cadrele didactice și alți educatori“, „Educație și profesie“, „Cultură și educație permanentă“, „Învățământ superior și cercetare științifică“.

Prof. dr. C. I. Botez a fost ales în prezidiul Colocviului, precum și ca președinte și raportor al comisiei care a dezbătut tema „Educație și profesie“.

Cu privire la democratizarea învățământului s-a exprimat, în unanimitate, părerea că politica în domeniul învățământului a unui stat democratic și progresist trebuie să urmărească consecvent mărirea duratei școlarizării obligatorii, afectând o parte suficient de importantă din venitul național pentru organizarea unui învățământ modern, legat de viață și degajat de empirism, astfel încât dezvoltarea lui să fie coordonată în perspectivă cu efortul științific și tehnologic al țării. A fost combătută, în același timp, tendința manifestată în unele țări europene dezvoltate de a se recurge la o specializare prematură, care separe pregătirea profesională de educație și cultură. S-a constatat că în prezent există, în ceea ce privește dezvoltarea învățământului general, două tendințe dominante și, într-o măsură, complementare. Prima este aceea de a prelungi durata școlarizării pentru toți tinerii după învățământul primar, ca rezultat al creșterii volumului și schimbării calitative a cunoștințelor care formează conținutul unei educații elementare necesare tuturor oamenilor. A doua tendință este aceea de a continua învățământul pe parcursul unui al doilea ciclu de cinci ani, diversificarea învățământului efectuându-se abia după parcurgerea acestei etape. Numeroși vorbitori au subliniat că numai această cale este în măsură să asigure o solidă cultură generală și să permită, în actuala evoluție a științelor și tehnicii, o veritabilă orientare continuă, progresivă și eficientă a adolescenților, ca și diversificarea în continuare a învățământului pe baza unui sistem larg de opțiuni.

Delegatia țării noastre a fost alcătuită din prof. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Unirii Sindicatelor din învățământ și cultură, prof. dr. Constantin Botez și prof. Gheorghe Florea.

Discuții largi s-au purtat în legătură cu conținutul, metodele și tehnologia educației. Marea majoritate a participanților au considerat necesară stabilirea conținutului educației în raport cu tipul și gradul de dezvoltare a societății, astfel încât să aibă un caracter evolutiv, să prevadă nevoile viitoare ale societății. A rezultat, ca o primă concluzie, necesitatea unei strinse concordanțe între planificarea educației și planificarea economică.

În problema esențială a conținutului învățământului și a educației în general, a concepției acestora în așa fel încât să poată răspunde într-o măsură tot mai mare nevoilor impuse de evoluția extrem de rapidă a științei și tehnicii s-a conturat, din intervențiile majorității participanților, orientarea dominantă spre programe structurate în cicluri, având un caracter de continuitate și de progresivitate. La punctul terminal al fiecărui ciclu ar urma să se situeze o fixare și o verificare de sinteză, care să constituie totodată punctul de plecare pentru un studiu ulterior, permițând însușirea unor concepte mai ridicate și la un nivel superior de abstractizare. S-a considerat totodată necesar să se asigure un echilibru între partea experimentală și partea teoretică a studiului, între activitatea experimentală depusă de personalul didactic și cea depusă de elevi — individual sau în grupuri — între activitățile libere și cele dirijate și între predarea științelor și a celorlalte discipline.

Constatănd că în majoritatea școlilor timpul consacrat artelor figurative și muzicii este încă insuficient, participanții la colocviu au opinat, în general, că o soluție a acestor probleme poate fi găsită numai în măsura în care învățământul va fi structurat astfel încât să permită desfășurarea unui sistem de activități libere și totodată să se dezvolte o rețea de instituții extrașcolare (cercuri, biblioteci, școli populare de artă și muzică).

În legătură cu tehnologia învățământului, discuțiile s-au orientat în special spre căile individualizării procesului instructiv-educativ. În această privință a fost scoasă în evidență necesitatea de a revizui anumite concepte fundamentale de organizare a școlii tradiționale, cum sint anul școlar și clasa, precum și ideile privind cadrul fizic în care are loc procesul de învățământ, începând cu sala de clasă, întrucât individualizarea învățământului va necesita modificarea acestor scheme tradiționale. O serie de vorbitori au semnalat că anumite încercări și experiențe în acest sens au și fost făcute în unele țări. S-au purtat de asemenea discuții în legătură cu folosirea mașinilor de instruire, cu creșterile întreprinse în această direcție, precum și cu investigațiile care au ca scop să dea mai multă precizie predării științelor.

Ample dezbateri au fost consacrate pregătirii și specializării cadrelor didactice, rolului mereu crescând al profesorului în cadrul programelor naționale de instruire, educare și culturalizare. Subliniindu-se că dezvoltarea impetuoasă a științelor în epoca noastră cere educatorului o pregătire superioară, o reimpresă a conținutului a cunoștințelor, o recomandată să se crezeze tuturor educărilor condiții pentru a se familiariza cu cibernetica și informatica, a căror aplicare practică în învățământ, ca și în producție, capătă un cimp din ce în ce mai larg. S-a considerat necesară, totodată o apropiere cât mai strinsă între învățământ și cercetare, între teorie și practică.

După cum s-a menționat la începutul acestor rânduri, raportul cu tema „Educație și profesie“ a fost susținut de delegația noastră. El a fost urmat de trei corapoarte

prezentate de Federația din învățământul tehnic și profesional din Franța, de Institutul de cercetări pedagogice din Varșovia și de Federația Sindicatelor din învățământ din Belgia.

Teza de bază a expunerii prezentate de delegația noastră a fost aceea că în educația profesională trebuie integrată o pregătire umanistă și științifică, atât pentru a facilita adaptarea la o profesie, cât și pentru a evita sărăcirea personalității umane printr-o specializare îngustă și prematură. Cultura generală — umanistă și științifică — trebuie să constituie baza oricărei pregătiri profesionale și să contribuie astfel la dezvoltarea personalității umane, profesia fiind numai unul din mijloacele de realizare a acesteia. S-a subliniat de asemenea că o participare conștientă și activă a individului la viața economică, socială și politică a națiunii nu poate avea loc decât într-o societate în care personalitatea umană joacă un rol de prim ordin și în care se promovează o politică de atragere a maselor largi la toate treburile statului.

Raportul prezentat de delegația noastră, a întrunit aprecieri unanime ale participanților la discuții în comisia respectivă. În concluziile dezbaterilor temei „Educație și profesie“ s-a subliniat necesitatea unei largi cooperări internaționale pentru elaborarea unui dicționar al profesioniștilor, în care să se indice aptitudinile cerute pentru fiecare din ele, precum și a inițierii unor întâlniri internaționale care să dezbate problemele trecerii tânărului din etapa pregătirii profesionale în munca de producție.

Intervențiile membrilor delegației Uniunii Sindicatelor din Învățământ și Cultură, din țara noastră în dezbaterile celorlalte comisii, audiate cu mult interes, au scos în evidență realitățile României socialiste în domeniul învățământului și culturii de masă. Principalele puncte de vedere exprimate de delegația noastră au fost însușite în concluziile discuțiilor.

Încheierea lucrărilor Colocviului a fost adoptată, ca unic document, un Apel adresat educărilor și organizațiilor lor profesio-

nale din întreaga lume. Apelul reamintează în linii generale principalele concluzii care s-au desprins din rapoartele și discuțiile. El subliniază astfel că dezvoltarea tehnico-științifică actuală cere o cultură din ce în ce mai ridicată, că educația este un element esențial al oricărei politici de progres. „O politică educativă democratică — se spune în Apel — presupune instaurarea unei unități organizatorice și culturale care să includă diferențierile individuale, dar să excludă diferențierile sociale și orice fel de discriminări. Ea trebuie să urmărească formarea omului, a cetățeanului și a producătorului“. Se arată, în continuare, că democratizarea învățământului cere, în egală măsură, democratizarea conținutului său, care să fie stabil în funcție de evoluția nevoilor producției și de necesitățile vieții obștești și de activitățile neprofesionale. Conținutul trebuie să răspundă de asemenea necesității însușirii de către toți a unei vaste culturi generale, definită ca fiind mijlocul principal care apropie și unește oamenii.

Colocviul cu tema „Educația și dezvoltarea științifică, economică și socială“ a constituit un schimb de experiență deosebit de util în problemele majore ale învățământului și educației care interesează, la ora actuală, toate țările lumii. O dovadă a acestui interes o constituie însăși participarea largă de care s-a bucurat acest Colocviu. Numeroase organizații sindicale și profesionale influente, precum și numeroase personalități — academicieni, oameni de știință, profesori universitari, activiști cu munci de răspundere — au adus o contribuție calificată la discutarea unor probleme fundamentale privind rolul educației în dezvoltarea populației. Laolaltă reprezentanți ai organizațiilor sindicale și personalități de frunte ale vieții culturale și științifice internaționale au dezbătut amplitudine și cu un larg orizont de perspectivă problema caracterului popular — democratic pe care trebuie să-l aibă cultura și educația.

Prof. ONIȚA GLIGOR
vicepreședinte
al Comitetului Unirii Sindicatelor
din învățământ și cultură

Clădirea radio-televiziunii franceze din Paris

Convingerile oamenilor școlii

(urmare din pag. 1)

și-au pus-o oamenii școlii atât de frecvent în ultimul timp.

Alături de problemele care se referă la perfecționarea conținutului învățământului, a metodelor de predare etc., un loc important printre preocupările personalului didactic l-a ocupat și îl ocupă îmbunătățirea în continuare a muncii educative cu tinerii școlari. Așa cum se arată și în Directivele, perfecționarea educației elevilor se va realiza, în primul rând, prin creșterea valorii educative a procesului de învățământ. O atenție deosebită se va acorda conținutului ideologic al învățământului, înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe filozofice și ideologice — fiecare disciplină de învățământ aducând și contribuția specifică la dezvoltarea gândirii și la educarea elevilor.

Întărirea laturii educative a lecțiilor trebuie să pornească de la sporirea răspunderii fiecărui cadru didactic față de pregătirea sa de specialitate, ideologică și de cultură generală. Slăbirea materiei, pres-

tona științifică a omului de la catedră și transmiterea cunoștințelor în mod sistematic — dindu-le caracter de veridicitate prin confruntarea lor cu practica social-istorică — reprezintă condiții principale ale reușitei muncii educative în școală. Înmărmarea elevilor cu politica științifică a partidului nostru, cu concepția sa materialistă despre natură și societate, dezvoltarea dragostei față de patrie și partid, față de orânduirea socială socialistă a cărei construcție o desăvârșim astăzi sub conducerea P.C.R., constituie sarcini de onoare pentru întregul corp didactic. De aceea este necesar să fie valorificate mai bine multiplele potențe educative ale istoriei și geografiei patriei, limbii și literaturii române, filozofiei, socialismului științific, economiei politice. Valorile, exemplele și ideile care alcătuiesc conținutul lor au o mare putere de influențare și trebuie folosite mai bine și mai larg pentru realizarea scopurilor educației, pentru înarmarea tineretului cu concepția înaintată despre lume, pentru educarea lui în spiritul pa-

triotismului și al internaționalismului socialist.

Hotărârea adoptată de Plenara C.C. al P.C.R. din 29 noiembrie — 1 decembrie 1967 cu privire la sarcinile organizațiilor de partid de stat și obștești, ale U.T.C., pentru îmbunătățirea muncii educative în rândul tineretului, stabilește că „în cadrul activității de formare a tineretului va trebui să se afile educația prin muncă și pentru muncă, dezvoltarea pasiunii pentru învățare, a respectului și prețuirii față de făuritorii bunurilor materiale și spirituale“. Cadrele didactice, familia, organizațiile U.T.C. trebuie să facă totul pentru a sădi în conștiința tineretului convingerea că cea mai înaltă expresie a dragostei de patrie o constituie munca plină de abnegație pentru creșterea avuției materiale și spirituale a societății, lupta pentru desăvârșirea construcției socialiste. Întreaga activitate educativă trebuie să urmărească și să realizeze formarea trăsăturilor morale ale tineretului, o înaltă conștiință socialistă, sporirea fermității și combativității față de influențele ideologice burgheze, față de mani-

festările unor mentalități învechite, retrograde, a influențelor mistice.

Partidul a încredințat învățătorilor și profesorilor, tuturor slujitorilor școlii, sarcina de onoare de a instrui și educa generațiile viitoare, pe continuatorii vastei opere destinate prosperității și înfloririi patriei. Așa cum s-a subliniat în rapoartele de lucru, pentru îndeplinirea unei asemenea misiuni nobile profesorii și învățătorii sunt hotărâți să se dăruiască cu și mai multă pasiune, cu întreaga lor pricepere și experiență desfășurării unei bogate muncii educative pentru formarea unor tineri cu profil moral-politic înaintat, hotărâți să închine toate cunoștințele și energia lor tinerescă împlinirii programului elaborat de partid pentru dezvoltarea economiei, științei și culturii naționale.

Un titlu de cinste își fac învățătorii și profesorii din dezvoltarea tinerii aflați pe băncile școlilor a dragostei netărmurite față de partid și față de conducerea sa, a mândriei și recunoștinței pentru tot ceea ce făurește partidul pentru patrie și popor, pentru școală. Exemplul comunistilor constituie pentru toți tinerii ceea ce trebuie urmărit, modelul de muncă plină de abnegație și de comportare demnă în societate. În acest sens, de cel mai mare ajutor în viața școlilor este munca organizațiilor de partid, care pun în activitate tinerii pe preocuparea pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, a conținutului său ideologic,

educarea cadrelor didactice și a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei și alitudinii înaintate față de muncă, al înaltelor principii ale moralei comuniste.

Fii ai acestui minunat popor, învățătorii și profesorii își identifică destinele și crezul cu lupta maselor largi populare din țară pentru construirea socialismului și comunismului în patria noastră, sub conducerea Partidului Comunist Român, lădă de ce sinteza tuturor lăurilor de pozitive ale personalului didactic are un caracter activ, militant.

Sintem devotați trup și suflet partidului, cauzei socialismului și comunismului în România. Vom face tot ce ne stă în putință pentru a sluji cu credință patriei și partidul, valorificând în acest scop nebanuite rezerve, rezervele sentimentelor, ale capacității noastre încă palid fructificate. Asigurăm partidul că vom munci mai mult și mai bine. Avem idei pe care nu le-am împărtășit încă nimănui și pe care sintem hotărâți să le valorificăm în folosul învățământului; iubim copiii mai mult decât ne iubim pe noi. Chemarea partidului ne înabălează și ne dă noi forțe. Acestea sint câteva dintre gândurile și convingerile oamenilor școlii exprimate în mod public cu ocazia întrunirilor la care au participat în anul ce s-a încheiat și în anul care nu de mult a început, cu care întimplim apropiata Conferință Națională a cadrelor didactice.

Ultimul număr din anul 1968 al „Revistei de pedagogie“ cuprinde, în deschidere, studiile „Contribuția școlii românești la făurirea statului național unitar“ de Ion Gh. Stancu,

„Reflecții cu privire la pedagogia comparată“ de Steve Birsănescu și „Societate, educație, dezvoltare“ de Ștefan Costea. În continuare, la rubrica „Cercetări-Experimente“, se publică materialele „Bugetul de timp liber al elevilor liceelor serale“ de I. Aluș, P. Bucsa, N. Kallos, A. Rohț, G. Tomuța, I. Venczel, „Folosirea simbolurilor în predarea gramaticii la clasa a III-a“ de Ștefan Rădulescu, „Contribuții la modernizarea predării botanicii în școala generală“ de Oprea Ferentz, „Cercetări privind nivelul actual al cunoștințelor și al comportamentului igienic al elevilor“ de Vasile Pavlid și „Lectura după imagini la copilul preșcolar“ de Emil Verza. Sandu Lăzărescu semnează un material intitulat „Rolul și tehnica do-

cumentării în cadrul cercetării“, iar Silvia Cernichevici articolul de o-pini „Educația de mline și problema angajării“.

Semnalăm, de asemenea, „Corespondența școlară internațională“ de Mihai Populele și „Contribuții la dezvoltarea audio-vizuale în predarea limbii române la clasa a II-a în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare“, de Paulina Moraru, ea și materialele din domeniul istoriei școlii și gin-dirii pedagogice semnate de Simion I. Pop („Concepția sociologică și pedagogică progresistă a lui Grigore Antipa“), Anghel Manolache și Gheorghe Pirnuta („Idei pedagogice în opera lui Ion Ionescu de la Brad“) și Emilian Dumitriu („Alain — lecția lucidității generoase“).

Revista cuprinde în continuare „Cronica vieții științifice“, recenzii, precum și unele materiale ale Conferinței internaționale a instructorilor publice de la Geneva din iulie 1968.

„NATURA“

Numărul 6, pe lunile noiembrie-decembrie 1968, al seriei „Geografie-Geologie“ a revistei „Natura“ închină primul său articol, semnat de V. Cucuc, centenarului nașterii marelui geograf român Simion Mehedinți. Se publică, în continuare, articolele „Aspecte ale morfodinamicii fundului văii Dunării în sectorul Bazias- Tr-Severin“ de I. Rădulescu și I.D. Ilie, „Realizări și perspective pentru turismul de iarnă în țara noastră“ de P. Trofin, „Repartizarea geografică și valorificarea potențialului hidroenergetic al României“ de I. Popovici și V. Popovici, „Considerații geografice cu privire la sistematizarea așezări-

lor rurale din Moldova“, de P. Pogăreș și T. Hirjoabă, precum și „Unele probleme ale dezvoltării agriculturii pe plan mondial“ de Elena Cetina.

Rubrica „Îndrumări didactice“ include articolele „Cu privire la metodele de întocmire a hărții panoramelor“ de M. Grigore și M. Ielenicz, „Imaginea patriei la lecțiile de geografie“ de N. Mocanu, „Cercetarea unor aspecte geografice locale cu elevii“, de Gv. Sabău și „Construirea unui barometru simplu“ de AL. Tănase.

Materiale variate sint cuprinse în rubricile „Informații, Peisaje geografice“ și „Cronică“.

INSTITUTUL POLITEHNIC

Timișoara

Anunț

scoaterea la concurs a următoarelor

FACULTATEA DE MECANICĂ

- Profesor la catedra de Termotehnica, Transmiserea căldurii și dinar din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra de Rezistența materială: Rezistența materialelor, poziția 2 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Tehnologia construcțiilor de mașini, disciplina: Mașini unelte, poz. 2 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Tehnologia mecanică, disciplinele: Studiul metalelor; Metalurgie fizică structurală, poz. 3 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Mașini hidraulice, disciplinele: Teoria hidrodinamică a rețelelor de profile, Mecanica fluidelor și hidraulica, poz. 2 din statul de funcțiuni;

FACULTATEA ELECTROTEHNICĂ

- Profesor la catedra Bazele electrotehnicii, disciplina: Bazele electronicii, poz. 3 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Mașini electrice disciplina: Aparatură electrică, poz. 2 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Mașini electrice, disciplina: Mașini electrice, poz. 3 din statul de funcțiuni;
- Conferențiar la catedra Matematicii I, disciplinele: Metode numerice și programare; Introducere în programare, poz. 6 din statul de funcțiuni;

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

- Profesor la catedra Beton armat și clădiri disciplinele: Beton armat; Beton armat și elemente de construcții, poz. 3 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Industrieri anorganice, disciplina: Construcții de beton armat, Inginerie antisismică, Construcții de beton armat, poz. 6 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Hidrotehnică, disciplina: Alimentații cu apă și canalizări, poz. 2 din statul de funcțiuni;
- Profesor la catedra Drumuri și fundații, disciplina: Pedagogie ameliorativă, poz. 2 din statul de funcțiuni;
- Conferențiar la catedra Hidrotehnică, disciplinele: Irigații și desecări; Exploatarea sistemelor de irigații;

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

- Profesor la catedra Industrieri anorganice, disciplina: Tehnologia substanțelor anorganice, poz. 2 din statul de funcțiuni;

FACULTATEA MECANICĂ AGRICOLĂ

- Profesor la catedra Organizare și planificare, disciplinele: Economia, organizarea și planificarea I.L.S.; Analiza activității economice, poz. 2 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului politehnic din Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute de Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățământul superior, publicat în colecția de Hotărâri și dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 31 din 5 august 1958.

Concursul va avea loc la sediul Institutului politehnic Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, la 3 luni de la publicarea acestui anunț.